

“Ik krijg veel respect van hen”

SINT-TRUIDEN - Jacques Peyl (63) uit Brustem is al zes jaar actief in het opvangcentrum van Sint-Truiden. “Eerst gaf ik Nederlandse les aan zes- tot twaalfjarigen, nu geef ik huiswerkbegeleiding aan de zestien- en zeventienjarigen. Een heel andere uitdaging”, lacht hij.

Een keer per week zakt Jacques, voormalig hoofdverpleegkundige van het psychiatrisch centrum Asster, af naar het opvangcentrum om er de jongeren te helpen met hun huiswerk. “Wanneer ze een toets hebben, help ik hen met het instuderen van de leerstof. Het is ongelooflijk hoe snel die mannen onze taal oppikken. Er zitten heel wat talenten tussen met veel capaciteiten.” Jacques krijgt veel respect van de tieners in het opvangcentrum. “Dat komt vooral door mijn leeftijd. Jonge of vrouwelijke vrijwilligers moeten al wel eens wat haantjesgedrag tolereren”, lacht hij. “Pubers willen zich nu eenmaal laten gelden, al zijn ze eigenlijk héél eenzaam. De meesten zijn hier alleen toegekomen, zonder familie”, zegt Jacques die heel veel voldoening haalt uit zijn vrijwilligerswerk. “Vooruitgang gebeurt in kleine stapjes, ook voor deze mensen. Geef ze dus een kans.”

Jacques Peyl in de les Nederlands.

Reuze tekening voor hoop

SINT-TRUIDEN • Vorige week woensdagnamiddag verzamelden 150 Truiense 6- tot 14-jarigen op het Veemarktterrein om samen met de kinderen van het opvangcentrum een metersbrede krijttekening te maken over hoop en verdraagzaamheid. “Het was erg ontroerend om te zien hoe de jeugd van Sint-Truiden ook was geraakt door de vreselijke aanslagen in Brussel. We vonden het een goed idee dat kinderen van Sint-Truiden en kinderen van het opvangcentrum samen een tekening maakten. Zo konden ze samen hun gevoelens uiten,” aldus schepen voor jeugd Hilde Vautmans.

Ook burgemeester Veerle Heeren bekeek alles positief: “De massale opkomst van de kinderen en jongeren uit verschillende lagen van onze samenleving maakte duidelijk dat er meer is dat ons verbindt dan scheidt. Dat is een hoopgevend signaal.”

(RuFe/ foto RuFe)

De belangrijkste persberichten van het Fedasil opvangcentrum Sint-Truiden uit 2017

Onze muziekacademies hebben er dit najaar een aantal enthousiaste leerlingen bij gekregen: 109 jonge vluchtelingen die in opvangcentra verblijven, zijn gestart met piano-, gitaar- of drumlessen. «Even geen stress, maar alleen melodietjes in mijn hoofd: zalig», vat één van hen het project 'The Sound Of Home' krachtig samen.

• DIETERT BERNAERS EN JAN AELBERTS •

«Ik denk vaak aan mijn broers van 13 en 16. Dan zet ik 'We Will Rock You' even heel luid, en alle ruis is weg»

«Ik ben geboren in Afghanistan, maar ik heb bijna mijn hele leven in Iran gewoond. Een jaar en acht maanden geleden ben ik naar België gekomen. Het leven is geen pretje als je met een Afghaans paspoort in Iran woont. Ik wilde naar de universiteit gaan, maar kreeg de keuze: ofwel in dienst bij het Iraanse leger om in Syrië te gaan vechten ofwel terug naar Afghanistan. Uiteraard zag ik geen van beide opties zitten en ben ik, helemaal alleen, naar Europa gevlucht. Binnenkort heb ik mijn tweede interview voor mijn asiel-aanvraag — hopelijk gaat alles goed en krijg ik de nodige papieren.»

«Ik zit nu in het asielcentrum van Sint-Truiden en op zich heb ik hier een goed leven. Een dak boven mijn hoofd, eten genoeg, het is hier veilig en ik kan ook naar school. Maar ik ben toch enorm blij dat ik sinds anderhalve maand naar de muziekles mag. Op

dinsdag krijg ik gitaarles, op donderdag notenleer. Muziek beluisteren en spelen helpt me om tot rust te komen. Dan is alle stress even weg. Want al heb ik twee jaar geleden heel bewust gekozen voor mezelf, voor mijn eigen toekomst, toch denk ik nog ontzettend vaak aan mijn familie. Vooral aan mijn twee jongere broers van 13 en 16 jaar. Hoe stellen zij het? Ik maak me daar voortdurend grote zorgen over. Dan helpt het om, bijvoorbeeld, 'We Will Rock You' van Queen even heel luid te zetten: geen ruis meer in mijn hoofd, alleen die noten. Ik volg nu klassieke gitaar, maar ik hoop ooit elektrische te kunnen spelen. Zodat ik ook lekker luid kan scheuren: rocking in the free world.»

HAMID (19)
UIT AFGHANISTAN
• WIL GITARLEREN SPELEN
• LUISTERT GRAAG NAAR:
QUEEN, PITBULL,
ENRIQUE IGLESIAS

E. HENIS (2B)

Kameroense vluchteling valt in

Bij Henis (2B) maakte Ricardo Assola (foto), een Kameroense vluchteling die in het

asielcentrum in Sint-Truiden verblijft, voor 't eerst een invalbeurt.

"In november ben ik in België beland. Problemen in mijn thuisland", vertelt de jonge Afrikaan (20). "Het Fedasil in Bevingen bracht me in contact met Kris Rouvrois die al eerder vluchtelingen plaatste bij verschillende clubs. Zo kwam ik bij Henis terecht waar ik goed ben opgevangen. Ze stelden zelfs een beurtrol op om me op te pikken en af te zetten aan het station van Tongeren. In Kameroen voetbalde ik in eerste klasse van de juniors. Mijn favoriete positie is de 9. De grootste verschillen? Hier wordt zo weinig getraind, terwijl ik op tactisch en technisch vlak nog één en ander kan bijleren." (gesl)